نو دوی باید

څه وکړي؟

Ketabton.com

لېو [illegible] که اثر [illegible] خوند [illegible] مفهوم [illegible] چې په [illegible] او باید د
دي لوی لیکوال د فکر څخه پښتون قوم هم خبر سي

لیکوال: لېو تولوستوی
ژباړونکی معتصم شاهد

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب اړوند

لیکوال: لېو تولوستوی

ژباونکی: معتصم بالله شاهد

د خپرېدو کال: ۲۰۲۳ ز

د ژباړنکي سره د تماس او واټ ساپ شماره: ۰۷۷۳۶۹۱۶۹۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

مور پلار استادانو او کورنۍ ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه څرګندونه

په دې تورتم کي سخ د هغو ماشومانو په حال

چي لکه شمعه پر سر چتر د رڼا ونسي

استاد معتصم شاهد له وخته پر فسبوک را سره ملګری دئ، د ادبياتو د پوهنځي استاد دئ، موده وړاندي يې د ښکلا پېژندنه تر عنوان لاندي يو کتاب په پي ډي ايف بڼه خپور کئ ، زما په خيال چي دا به په پښتو ژبه کي يو نا اشنا عنوان وي (جماليات).

اوس يې تازه په تازه د لېو تولوستوی اثر چي په ۱۶۸۰ ز مو کلونو کي ليکل شوی او سمدستي پر انګريزي ژبې هم ژباړل شوی دئ په پښتو ژبه ژباړلی دئ تر دې عنوان وړاندي ډاکټر لطيف بهاند د تولوستوی جګړه او سوله کتاب له روسي ژبې غالبا په پنځه ټوکه کي ژباړلی دئ.

تولوستوی يو پراګراماټيک ليکوال وو د ليکني مشهور تيمونه يې (ځواني مرګ غربت مينه او ... .)د عملي ژوند څه دي او اسانه دي چي و لوستل شي که څه هم ګڼو روسي سياسي چارواکو له ده نه کرکه لرله خو لينن ترې متاثره وو او دی يې د روشن انقلاب هنداره او يو عظيم هنرمند باله چي د روسيې شفاف تصوير يې په ليکنو کي پروت دئ.

نه پوهېږم؟ برداشتونه مختلف دي څنګه هغه څوک چي په امر يې په پنځوس لکه انسانان تر خاورو لاندي دي له تولوستوی سره مينه لرلی سي ځکه تولوستوی يو د هغه لومړنيو ليکوالانو څخه دئ د عدم تشدد فلسفه يې په ليکنو کي لکه د نيمي ورځي لمر له ورايه ښکاري مهاتما ګاندي او مارتين لوټر په ژوره توګه ترې متاثره دي د ګاندي د عدم تشدد فلسفه د تولوستوی د فلسفې انکشاف دئ.

د استاد ژباړه په دوو لاملونو په ښو لوستلو ارزي يو دا چي استاد د ادبياتو مسلکي دئ او باوري يم چي ژباړه به يې زموږ د توقع لوړه وي کمه به نه وي لکه پخواني تاليف ښکلا پېژندنه يې دوهم دا چي دا کتاب د کوم ټرنډ ليکوال بريان ټريسي روبين شرما او ... نه دئ د نړۍ د فرسټ کلاس د ليکوالو له جملې څخه دئ چي واقعا مو د مطالعې تنده در ماتوې!

استاد ته د دې اثر د تکميل ډېره ډېره مبارکي وايم خدای ج دي موږ ته د ښو لوستلو توفيق راکړي خوشحال په دې يم چي اوس هم يو څوک سته چي د لاري د سر له دوړو ور آخوا هم يو څه ژباړي او فقط د خواري پښتو د ښه خدمت په نيت . کور دي ودان استاده.

په درنښت

ban babakerkhil

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژباړونکي خبري

دوی څه باید وکړي؟ خو په انګریزي ژباړه کي يې نوم ورته موږ باید څه وکړو؟ ورته اېښـی مـا چـي عربي او دري ژبه کي د کتاب نوم ولیدئ نو هلته يې هم په لږ توپیر سره مثلا دري کي څـه بايـد وسي او په عربي ژبه کي دوی باید څه وکړي نو ما هم عربي غوره وبلل او همدا نوم مي ورته کښېښوئ.

دغه کتاب د روسي لوی لیکوال لېوتلوستوی اثر دئ چي د غریبانو او سوال کونکو حالات يې پکښي لیکلي دي دغه کتاب اوس هم زموږ د ټولني دپاره یو ښه کتاب ځکه دئ چي زموږ ټولنـه اوس هـم د فقر څخه زورېږي.

فقر خورا زورونکی مرض دئ ځکه چي موږ نه سو کولای خپله ټولنه تري خلاصه کـو لکـه څـه ډول چي لیکوال وایي چي موږ که هر څومره زیـاتي پیسي۔ و غریبـانو تـه ورکـړو نـو هغـه هـم دغـه پیسـې بربادوي او بیرته خپلي لاري ته راګرځي.

ما د دغه کتاب د پای څخه بعضي موضوعات چي تقریبا یـو څـو کرښـي دي لـري کـړي ځکـه چـي اوسني حالت، ټولني او خپلو ضرورتونو ته په کتو باید موږ همداسي وکړو تر څـو مـو ټـولني تـه خیـر ورسېږي او شر څخه هم خپله ټولنه او هم خپل ځان لري و ساتو.

ما کوښښ کړی چي مفهوم په پښتو اصطلاحاتو کي تر تاسو ورسوو او تاسو يې لوستلو تـه رابولـو کـه چیرته زموږ څخه په دې ژباړه کي د ژباړې اصول نه وي مراعات سوې نو ستاسو درنو لوستونکو څخه هیله لرو چي موږ و بخښئ ځکه انسان له خطاوو څخه خلاص نه دئ نو ستاسو ټولو لوسـتونکو څخـه یوه نړۍ مننه کوم چي زموږ ناچیزه هڅه لولئ او خپل ارزښتناکه وخت زموږ ناچېزه ژباړي ته ورکوئ.

مینه او مننه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی باید څه وکړي

البته فقر او غربت مي ليدلی وو خو هغه فقر او غربت چي ما پـه مسـکو کـي وليـدلی زمـا دپاره نوی وو او هيڅ وخت ور څخه نه يم بيغمه سوی په مسکو کي چي هر قدم ږدې نو د عجيب او غريبو فقيرانو سره به مخ سې چي تر اوسه به دي نه وي ليدلې دلته پر ورږو يو ډۆل خلتې لري کور په کور گرځي او د خوراک دپاره يو څه غواړي .خـو هلتـه فقيـران د ښار په هره برخه کي ۆلاړ دي او په عجب انداز درگوري او پيسې درنه غـواړي، د هرچـا خواتـه چـي ورسي پـه عـاجزۍ سره لاس ورتـه اوږدوي او د کومـک غوښـتنه ور څخـه کوي.د دوی د کومک څخه يواځينی منظور نغدي پيسې دي هر يوه ته پـه کتـو د انسـان ترحم را پورته کيږي.

په مسکو کي مي يۆ فقير وليدئ چي يۆه عزتمنده کورنۍ يې درلودله پـه عـادي ډۆل پـر لاري أرام تللئ خو کله به پر رسته پښه او کله بيا پر چپه پښه انگوښېدئ. کلـه چـي بـه در سره مخ سو نو ستا په نظر به دا درتله چي سلام درته کوي خو وروسته به پر ملا خـم سـو خولۍ به يې له سره لري کړه او پيسې به يې درنه و غوښتې .او که به دي فکر ورته ونه کئ کوښښ يې کوئ چي خواته دي در سي او دا په نظر درکي چي ستا وه کومـک او پيسـو ته اړتيا لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مو بیا هم ورته توجه ونه کړه مخ یې اړوئ آه یې کوئ او یو بـل لاروي تـه یـې ځـان رسوئ.

ما له ځانه وپوښتل هغه ولي د پیسو د پیدا کولو دپاره یوه بله لاره نه پیدا کوي مگر که څه هم آخر پوه سوم خو بیا هم د دې ډلي ژؤند زما دپاره تل یـوه معـما وه یـوه ورځ مـي یـو عسکر ولیدئ چي یؤ سوالگر په زور موټر ته پورته کوي.پوښتنه مي ؤکړه د دې بابـا جـرم څه دئ جواب یې را کئ سوال کول . دلته گدایي ممنـوع ده زه هـم ور پسي-پـه یـوه بـل موټر کي سپور سوم تر څو پوه سم ایا ریشتیا هم دلته گدایي ممنوع او سزا یـې څـه ده او ولي ممنوع ده، خلگ ولي یو انسان له دې منعه کوي چي له خپل هم نوعه انسان څخـه کومک وغواړې .ما باور نه سو کولای چي باوجود د دومره سوالگرو دي پـه مسـکو کـي سوال ممنوع وو.

بل آخره د پولیس موټر د یوې پوستې خواکي ؤدرېدئ أؤ ما هم د موټر چلونکي ته وویل چي لږ لري ترې ودریږي پیاده سوم او زه هـم ور پسـې پوسـتې داخـل سـوم گـورم چـي سوالگر یې درولی دئ او غواړي تر څو یې خپل رېس ته ورولي زه چي بې اجازې داخل سوی وم د رییس شوعبې ته داخل سوم ریېس چي خوا کي یـې تـوره وه او درېشي-یـې کړې وه د میز شاته پر چوکۍ ناست وو سوالگر انتظـار وو تـر څـو ورتـه د ورتـگ اجـازه ورکړل سي زه چي بې اجـازې ننـوتلی وم پوښـتنه مـي ؤکـړه دا فقیـر مـو ولي نیـولی دئ جناب! هغه چي ماته یې په تعجب کتله چي څه ډؤل بې اېجازې یې دفتر ته ننوتلی یم او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترې پوښتنه کوم ويې ويل تاسو څوک؟ ومي ويل ليکوال ويې پوښتل د څه دپاره راغلی يې ما وويل غواړم پوه سم چي دا فقير مو ولي نيولی دئ په جدي ډؤل يې راته وکتل او ويې ويل : دا موضوع په کوم ځای کي په تا پسي ارتباط لري ښاغلی ليکوال صيب، ومي ؤيل کله چي زه ستاسو دپاره کتاب ليکم بايد واقعيت وليکم، د لوړ څخه امر دئ، چي بايد دوی ټول کړم هغوی د دې دپاره دليل لري که بيا هم اسرار لري ورسه د لوړپوړو څخه پوښتنه وکه . د د ې ويلو دپاره مي څه نه درلودله معضورت مي ؤغوښتئ او د باندي راووتلم ساتونکي چي زما خبري اورېدلې وې خواته راته راغلئ، او ويې ويل دا کار لازم دئ ځکه که يې ټول نه کړو زياتېږي په دې کي لاس مه وهه موږ دوی د کار کولو ځای ته بيا يو تر سو زده کي چي انسان بايد کار وکړي او له کاره بايد پيسې لاس ته راوړي.ده ته مي هم د ويلو دپاره څه نه درلودله چي ورته ووايم د هغه ځايه راووتم او په خپل کار پسي ولاړم خو يوه خبره مي په ذهن کي راګرځېده چي ولي يؤ چاته ګدايي خوشي ده تر څو ګدايي ؤکړې يا هم د دوی تعداد دومره زيات سوی دئ چي دولت يې نه سي راټولولی.

ما دلته څو ډوله سوالګر وليده يوه ډله داسي ؤه چي بس په همدې ګدايۍ يې ژوند کولی بله ډله داسي ؤه چي ريشتيا مسکين تر سترګو کېده چي د کار او ژوند په تلاښ مسکو ته راغلي ؤه خو کله چي يې وليده چي دلته کار نسته او ور سره پيسې خلاصي سوې وې او د بيرته تللو دپاره يې څه نه درلودله ناچاره وه چي ګدايي شروع کي ځکه نس لري او بايد يو څه وخري، يؤه ډله د يو تصادف يا بداتوب يا هم کوم بل مشکل په خاطر د خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سروته ساقط سوې وه او ګدايي يې شروع کړې وه مګر يوه ډله داسي هم وه چي سالم او روغ وه هر کار يې کړلای سو او بيا يې هم ګدايي کوله زما د توجه محور هم همدغه سالم سوالګر وه.

زه لندن ته د علاج دپاره راغلی وم د ډاکټر د دستور سره سم څو ورځي ځنګل ته ولاړم هلته مي خلګ وليده چي په خوارئ سره لرګي أره کوې او پيسې لاس ته راوړي .هغوی په ورز کي د سخت کار وروسته د څلوېښتو څخه تر پنځوسو کوفيکو پوري معاش لاس ته راوړلی خو په هغه کي يې هم پس انداز کولی او کله چي به مي هغه خلګ چي سالم وه او ګدايي يې کوله تعجب مي کولی او فکر به وړلم.

کله چي مي د خلګو سره د دوی په اړه خبري کولې نو دوی راته وويله دا خو هيڅ نه دي کله چي ته د مسکو وه سنتي بازار ته ولاړ سې او د هغوی د اوسېدو ځايونه ووينې نو هلته به تا ته درک ولګېږي يؤ أوسېدونکي خوراته وويل دا اوس يو فرهنګ ګرځېدلی دئ او د دوی شمېر تر پنځوس زرو نه هم اوښتی دئ دا چي زه په لومړي ځل مسکو ته تللی وم نو کله چي به دوی د خپلو غريبو خلګو خبري کولې يو ډؤل خوند به مي تږې اخستی ځکه زموږ ټولني دومره وړتيا لرله چي فقير نه دي.

بل آخرهيوه ورځ د مسکو سنتي بازار ته ولاړم تر څو هغه څه چي د دې سيمي خلګو يې راته صفت کوئ په خپلو سترګو وګورم خو وجدان به مي يؤه خبره راته بار بار کوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولي غواړې د خلگو تاريک ژوند ووينې با وجود د دې چې هيڅ مرسته يې نه سې کولای.

له بلي خوا مي زړه راته ويله ته يو ليکوال يې څه رنگه چي د ژوند اسوده برخي خلگو ته تشريح کوې بايد تاريکي خواوي يې هم ورته روښانه کې .

بل آخره په يوه يخه ورځ کي د مسکو سنتي بازار ته روان سومه .کله چي د بازار د څنډو تېرېدمه د داسي خلگو سره مخ سوم چي د وجود څخه يې مرض اورېدئ عجيب کالي يې پر تن وه چيد بدن غړي يې ترې ښکارېده زما په فکر په يو خاص ځای کي خاص د دوی د پاره گنډل سوې دي.جرابي او څپلۍ يې تر کاليو عجيبي ؤې څومره چي بازار ته نزدې کېدلم د دوی شمېر په هغه اندازه زياتېدئ.

هغه څه چي ماته د تعجب وړ وو هغه د دوی په متنفر او عجيب انداز د تېريدونکو خواته کاته وو سوالگرو ښځو هم زړې جامې پر تن وې او گدايي يې کوله هغوی په زړو کالو گډو وډو وېښتو سره يو څه لاس ته راوړل تر څو خپله او د خپلو اولادونو گېډه مړه کړي.

زه د دوی و خواته ورغلم کله چي مي د يوه سره خبري کولې او دا مي ؤرته وويله چي راځه کار ته دي بوځم راته يې وويله ته د يوې بلي نړۍ سره تعلق لرې دلته څه کوې ايا غواړې زموږ پر حال خپل دېغت وباسې يا دي هم رېشتيا زما په حال زړه بد سوی او غواړې کار راته پيدا کې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په فکر نه داسي انسان پيدا سوی او نه وجود لري چي موږ ټولو ته کار راکړي د دوی په منځ کي مي يؤ بل ولېد ئچي سيرې کالي خوار وجود او په لسو پښو په يخ کي ؤلاړ وو کله چي مي دوه درې ځلي سترګي ور سره په سترګو کړې حس مي کړه چي د خبرو کلو دپاره زمينه برابوي.سر يې وښوروئ او داسي احساس يې راکئ چي زما پوښتنو ته جواب راکوې لومړی مي ورنه د پيدايښت د ځای پوښتنه وکړه.په ډېره علاقه يې جواب راکئ په دې وخت کي څو نور نفر زموږ خواته راغله او زموږ خلوت يې راته خراب کئ.

مګر چاره نه وه بايد ادامه مي ورکړې وای سړي چي خپل لاسونه يو پر بل موږل خپل د ژوند داستان يې راته ويلئ وروسته تر هغه چي د کلي څخه ښار ته راغلی وو او څو ورځي يې کار کړی وو بې کاره سو او نور يې نه سوه کولای چي پيسې تر لاسه کړي ناچاره سو تر څو ګدايي او سوال شروع کړي هر کله چي د ګدايۍ څخه هم څه په لاس نه راتله ځکه چي سوالګر زيات سوه او په نتيجه کي يې د هر يوه در آمد کم سو په هوټلونو او رستورانتونو ګرځېدم د خوارکي توکو پاتي شوني مي راټولول کوم چي هوټل والا په کچره دانۍ کي غورزول او ورځ په ورځ ضعيفه او ولوېدم.

پاته کسان چي هم زما شاوخوا راټول سوې وه يو ډول داستانونه يې درلودله ټولو همداسي ټوک او خيرني جامې پر تن درلودلې او پښې يې له زړو او شلېدلو څپليو راوتلې وې يوه ته مي يوه سيکه ورکړه او نورو محاصره کړم او څنګه چي د دوی تعداد

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيات وو يو ډول شور ماشور جوړ سو ټولو خپلي سترګي په ما کي ګنډلې وې او په کتلو کتلو يې يو څه راځخه غوښته.

هر څه چي وو خو دې ټولو يو زړه بوږنوونکې او خواشينوونکې منظره درلودله شل روبله چي له ماسره موجود وه د دوی تر منځ مي تقسيم کړه هر يوه ته مي لسمه برخه تري ورکړه و مې غوښتل چي ترې لري سم خو که چرته يې امکان وای څکه د دوی تعداد لحظه په لحظه زاتېدئ هر يوه زما طرف ته خپل لاس اوږد کړی وو او ما نه سوه کولای چي د لسګونه را اوږدو سوو لاسونو سره کومک وکړم.

بالاخره هر ډول چي وو ځان مي د دوی له منځه ويېستلی او د کور طرف ته روان سوم کله چي د کور طرف ته تللم پر لار مي د يو داسي کس په ډول چي يوه ګناه يې تر سره کړې وي احساس درلودلئ کله چي کور ته ورسېدم تر پرش سوې داليز تېر سوم خپلي څپلۍ مي وکښې او د ميز تر شا کښېنستلم کارکونکي زما مخي ته پنځه ډوله خوندور خوراک کښېښوئ ما د دې تر څنګ چي ډېر بد احساس درلودلئ ټولي هغه خبري چي مي کړې وي بې مفهومه او بې دليله راته ښکارېدې.

هغه شپه مي خپل احساسات د خپل دوست سره شريک کړه کله چي يې زما خبري واورېدې په يو ډول توهين آميزه او مسخراچي ډول يې وويل دا په لويو ښارونو کي يوه تبعي پدېده ده او زياته يې کړه زما تاثر د دې خلګو د ليدلو څخه يواځي د يو ليکوال احساسات او د ښاره لرې اوسېدل دي. ده وويل د فقر شتون يوه نوې خبره نه ده بلکي دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه طبعي پدېده تر څو چي ژوند وي دوی به وي تر څو چي انسان وي همدا مخلوق به وي فقر د اوسنۍ موډرني ټولني پيداوار دئ او بايد صرف نظر يې وگرځوو نه يواځي په مسکو کي بلکي د لندن او د نړۍ په هر موډرنه سيمه کي همدغه حال دئ.

د خپل ملگري د خبرو مي سخت مخالفت وکړ او تر داسي حده احساساتي سوم چي ښځه مي د خپله اوطاقه په منډه بهر راغله او د پېښي پوښتنه يې وکړه په داسي ډول عصباني سوی وم چي خپل لاسونه مي ښورول او په قهر مي خپل ملگري ته وويل، يا! دوی څنگه بايد دا ډول ژوند وکي دا ډول زندگي د تحمل وړ نه ده دغه وخت هغوی ماته نصيحت وکئ تر څو د تونديٰ، سختيٰ او عصبانيت څخه پرهېز وکم هغوی مي ملامت کړه چي ولي نه سم کولای په اراميٰ او نرميٰ سره خپل مفهوم تر نورو پوري ورسوم نه سې کېدای چي د دې خلگو دا حالت دي زما د کورنۍ ژوند را تريخ کړي.

دا دليل مي قبول کئ او څه مي و نه ويله اما دا مي ورته وويله چي زما قهر هم بې دليله نه دئ د هغې ورځي څخه هغه لږ ارزښت چي ماته ښآري ژوند درلودلئ هم ختم سو او يواځي مي د داسي ژوند څخه نفرت کول په زړه کي پيدا سو هغه خوندونه چي په ښار کي دي او ما يې په اړه فکر کوئ زما دپاره يو ډول ذهني شکنجه او وجداني عذاب نه ماسوا بل هيڅ هم نه وه.

په ذهن کي مي فکر کوئ چي د ځان د ښه ژوند دپاره يو دليل راوړم نه مي څو کولای چي خپل ښه او مجلل ژوند د دوستانو ښې بنگلې مجلل محلونه په ذهن کي راوگرځوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه د دې ماښيو په بغل کې داسي کسان ژوند کوي چي هغوی د يخ لوږې څخه زورېږي او شکنجه کېږي دا زما دپاره ناممکنه وه چي دغه دوه ډوله ژوند يو د بل سره اړيکه لري او دا يوه لومړنۍ او طبعي پدېده ده دغه فکر د همدې ورځي څخه تر وروستۍ ورځي پوري زما په فکر او روح کي همداسي پاته سو.

د هر دوست سره چي مي دا خبره شريکوله همدا زما د ښځي خبره يې راته کوله او زما په ذهن کي دا خبره راوګرځېده چي زه بل آخره يو مهربانه زړسوانده انسان يمه چي د يو ډول غريبو خلګو په ليدلو متاثر سومه.

په ډېري سادګۍ مي په همدې خبرو باور وکئ دا څو ورځي چي مي بد احساس په وجود کي وو يو نوی احساس مي په ځان کي حس کئ دا احساس په دې خاطر وو چي ما په خپل ځان کي د ترحم او زړسوي قوه حس کړې وه چي د داسي خلګو په ليدلو مي زړه او روح نا ارامه وو او حس مي کړه چي دغه ترحم ما د نورو همکارۍ او مرستي ته کشوي.

ورځي تېري سوې او ځان ته مي وويله دغه خلګ چي مسکو کي اوسېږي بايد زما د خوشحالۍ د له منځه وړلو لامل نه سي او دا مي قبوله کړه چي دا زموږ موحيط دئ چي دغه حالت يې منځ ته راوړی دئ او داسي حالت دئ چي ځان ور څخه نه سو خلاصولی که څه هم خپل ژوند غريبانه کم بيا هم په دې سره غريبانو ته هيڅ نه سم ورکولی او د دوی بدبختي به هم پر خپل ځای پاته وي ښله دې چي خپل او د کورنۍ ژوند تريخ او

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې خونده کم بنا پر دې د لوړې ځل پر خلاف و مې نه غوښتل چې پـه خپـل ژونـد کـې کوم تغیر راولم او فکر مې وکړ د امکان تر حده به دهغو غریبـانو چـې زمـا عواطـف یـې راپارولي دي د ژوند د اصلاح او ښې ګڼې فکر وکم .

زه یو ځوان مرده انسان نه وم مګر غوښته مې چې د خپلـو هـم نوعـو سره مرسـته وکـړم نـو فکر مې وکړ چې زما ټوله فکر باید پر خیریه او د ښې ګټو پر کارو راټول کم.

همدې وخت کې په مسکو کې د نفوسو سر شمېرنه شروع سوه چې دا زمـا دپـاره یـو ښـه پیل وو ما همداسې په مسکو کې څو خیریه بنسټونه پېژندله زما نقشـه دا وه چـې د خانـانو خلګو ترحم او عواطف د دې ډلې غریبـانو پـه مقابـل کـې راوپـاروم او بیـا د دوی څخـه پیسې ټولې کم او د کومې خیریه موسسې د لارې د دې غریبـانو سره کومـک وکـړم او د سر شمېرنې له لارې باید دا مالومه کم چې کوم څوک څومره قدر کومـک تـه اړتیـا لـري پلان مې درلودلئ تر څو بعضې کسان یې د مسکوه بهر ولېږم ماشومان یـې و مکتبونـو تـه واستوم او سپین ږېرې یې سپینږرتون و لېږم.

ما دا فکر وکړ چې یوه تلپاتې موسسه چې تعلیم افته خلګ یې په همدې خلګو وګرځي او د دوی اړتیا وې راټولې کې یو اسانه کار دئ دوی باید د حرفې په زده کولو نـه یـواځې دا چې دوی به د دې حالت څخـه خـلاص سي بلکـې هغـه د نفـرت کتـل چـې دوی یـې خانانو ته کوې د منځه ولاړ سي. موږ خانان به په ارام وجدان او زړه، پنځه ډوله خونـدور خواړه په خپل مجلل کور کې په استراحت سره خورو او د دوی په نه شتون کې بـه د روح

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زړه د دردونکي عذابه خلاص یو عبادت به په ارامه کوو او ښادی ته به په هوسا روح ځان رسوو.

د دې طرحي د جوړولو سره مي په دې اړه یوه مقاله ولیکله او تر چاپ مخکي مي د هغو دوستانو سره چي ما ور څخه هیله دلودله چي را سره به مرسته کوي شریکه کړه.

هغه خلگ چي ما ور سره دغه مقاله شریکه کړه ټول خانان وه او د دې طرحي گټي مي هم ور سره شریکي کړې تر څو دې غریبانو ته په کار ورکولو سره شاید نور په مسکو کي غریب نه سي پاته او موړ وکولای سو چي په ارام وجدان سره و خپل ښه او مرفع ژوند ته ادامه ورکړو.

ټولو به زما خبرو ته په خورا دقت غوږ نیولی وو خو کله چي به اصلي موضوع ته ورسېدم چي د دوی څخه د کومک غوښتنه وه نو ټولو به سرونه وخوځول او و به یې ویل هو بلې مگر په دې ښار کي دومره څوک به د دې طرحي سره لیوالتیا و نه ښیي تر څو دا طرحه تر کامیابۍ پوري ورسېږي طرحه ښه طرحه ده خو د دې ښار اوسېدونکي به زړه نه کي ورته ښه که کار مخ ته ولاړئ او کامیابه سو زه هېڅ ډول همکاري نه دریغوم د دوی ټولو خبري یو ډول وې او ما دا فکر وکئ چي دوی ته زما خبري هسي اوتي بوتي ښکاري خو دا چي سترگي له سترگو شرمېږي نو مخامخ یې دا خبره راته نه سوه کولای.

بل آخره یوه یې هم و ماته کومي پیسي نه کړې را د ورځي په آخر کي یوه بل مجلل محل ته ولاړم چي خورا تشریفات پکښې روان وه خادمان په رسمي او مونظمو کالیو کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه په ورستي منزل کي د اشرافو ښځي چي پيشني کالي يې په تـن وه پـه خـورا غـرور سره راټولي سوې وې د هر يوه د شتمنۍ سر تر اسمانه رسېدئ کله چي مـي دوی وليـده دا فکر مي وکئ چي نه سم کولای د دوی توجه راجلب کـړم. دا چـي تللـی وم نـو لازمـه وه چي خپله نقشه هر ډول چي وي دوی ته تشرېح کړم مـا پـه ډيـر تکليـف د خـپلي ترحـي تشرېح دوی ته وکړه چي له ډلې يې يواځې يوه نفـر د مـالي کومـک ټټـر ووهلـئ دا چـي دوی د دومره وقار سره نه سوه کولای چي دوی دي د غريبانو تر کورونـو ولاړ سي نوښـه خبره ده چي زه تر هغه ځايه ولاړ سم او دوی ته هغه غريبان ور معرفي کړم.

دغه کس هم و نه ويله چي څومره کومک او کله به دغه کومک وکړې يـو بـل ځـوان او يو سپېنږېری هم حاضر سول چي زما فکري ملاتړ وکړي فکر مي وکئ دا ډول خلگ کـه کومک هم وکړي نو د دوی مخصد نوم گټل مېـدال گټـل دي بـل آخـره مـي پرېښـول او خپل کور ته وگرځېدم په کور کي په دې فکر فکـر کـي چـي خپلـه نقشـه مـي و نـه سـوه کولای چي عملي کم وېده سوم.

فکر مي وکئ چي ننه ورځ د يو بې مانا کـار دپـاره ټولـه ورځ وگرځېـدم کېـدای سي چـي زياتو کسانو پس شا راپسي خندلي هم وي خو بيا مي فکر وکئ چي بايد هيڅ شـی زمـا د خپل کار او لاري څخه و نه گرځوي او زه بايد پر خپله طرحه کار وکم.

زه د خپل وجدان په امر پسي تللم او دا د دې لامل سو چي بايد په خپله لاره کـي محکـم و اوسم او د خپلو خانانو ملگرو له خبرو تېر سوم او پـر خپلـه طرحـه لا محکـم او ټينـگ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوم یوه ورځ وروسته مي مقاله د ښار تر ټولو ډېر ویـل کېـدونکي مجلې تـه ورکـړه چـي مقاله چاپ کړي د مقالې تر چاپ وروسته مي یوه مجله واخسته او دښاروالۍ شوراته مـي یووړه او هغوی ته مي واوروله د مقالې د وینا په وخت کي مي خوله وچېدله هر ډول چـي وو د مقالې تر ویلو وروسته مي د ښاروالۍ له چارواکو وغوښتل تر څو له خپـل موقفـه پـه ګټي اخستنې سره د ښاریانو او فقیرانو تر منځ خپلوي راجوړه کړي.

د مقالې د وینا په وخت کي په سالون کي عجیب سکوت وو یـواځي دوو نفـرو د شـورا د غړو څخه زما د وینا په وخت کي بعضي نوټونه ونیول او ویې ویل طرحه خورا ښـه طرحـه ده مګر غیر عملي ده چي د دې ټکي سره هغه ټول چي زما په خـبرو سره عصـباني سـوې وه راپورته سوه او خپل د برآت دلایل یې وړاندي کړل.

و مي غوښتل چي خطابیې مېز ته بیا ولاړ سم او دغه طرحه دوی تـه ښـه واضـح کـړم خـو کله چي دوی زه ولیدم چي د مېز سر ته ځم نو یو ډول شـور یـې پـه خپلـو منځنـو کـي و نښلوئ او ویې ویل موږ ستا مرحمت ته خورا درناوی کوو او غواړو چي دا طرحـه عمـلي سي خو د یو ناممکنه طرحه ده.

ولي په هر حال مجبوره سوه تر څو ماته غوږ ونیسي او د همکارۍ وعـده راکـي کلـه چـي مي د سرشمیرونکو د کارکونکو سره دا موضوع شریکه کړه چي زما قصـد یـواځي د دوی د سر شمېرنه نه ده هغوی تعجب وکړ داسي یې راکتله لکه یو بې مفهومه خبري چي اوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بله اړخه کومه مقاله چي مي چاپ کړې وه هېڅ عکس العمل يې را ونه پاروئ آن يوه سړي هم زما سره د دې مقالې په اړه خبرې و نه کړې.

زما ښځي او اولادونو با وجود د دې چي زما نظر يې تايدولئ راته ويله چي ته نه بايد د دې طرحي د کاميابۍ اطمنان ولرې.

بل آخره زما هم دا زړه ته تېره سوه چي د طرحي کاميابي سخته ده. خو تصميم مي نيولى وو کومه لاره چي ماته ښه او غوره په نظر راځي بايد تعقيب کړم. زما نقشې زه خپلي خواته کشولمه خپله د هغې ناحيې چي بازار ته نژدې وه د هغې سرپرست سومه اورېدلي مي وه چي د مسکو ترټولو بد او وحشت ناکه د مسکو غربت به په همدې ناحيه کي مشاهده کړم په همدې خاطر مي د خپل مشر څخه د همدې ناحيې د سرپرستئ غوښتنه وکړه او زما غوښتنه وه هم منل سوه د اوسېدو ځايونه انسانان او ټوله شاوخوا بدبويه او چټل وه هري خواته چي دي پزه کش کړې واى ډېر بد بوى د سړي تر دماغه رسېدئ.

ډېري مندي چي بلا اولادونه يې زېږولي وه په عجيب نظر يې ماته کتله او د ويلو دپاره يې هېڅ هم نه درلودله فکر مي وکئ دغه بې چاره ګان چي دلته ژوند کوي د ډوډۍ تر څنګ ساعت تېري او تفريح ته هم اړتيا لري فکر مي وکئ چي دغه انسانان د نس تر څنګ احساس او عاطفه هم لري چي بايد د هغه په اړه يې هم بايد فکر وسي دا موضوع زما په فکر ښه راغله ځکه دا انسانان نه يواځي لکه پسونه چي يواځي د خوراک دپاره تر اخوره بېول کېږي ژوند وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما کوشش نه باید یواځي د دوی د خیټي د مړولو دپاره وسي بلکي د انساني نورو ضرورتونو په اړه یې هم باید فکر وسي ځکه دغه خلگ هم د نورو انسانانو په سیر انسانان دي او دوی هم د نورو انسانانو په څېر غریزې او احساسات لري.

خلاصه کله چي مي په ذهن کي دا خبري راوگرځېدې نو دا فکر مي وکئ چي زما نخشه بلکل نا درسته ده او په ځان کي مي د ناتوانی احساس وکئ چي د دې خلگو ضرورتونو ته خپل ځان نه سم رسولی مگر لکه څنگه چي مي مخکي درته وویل دا یو کار وو چي شروع کړی مي وو او د ادامي پرته مي بله لاره نه درلودله.

یو لارښود چي له ما سره راغلی وو زه یې د هغو کثافاتو د منځه چي هلته تیت سوې وه تېر کړم او د یو ساختمان اړخ ته یې ورسولم ده وویل په دې ودانی کي خورا زیات غریبان وسېږي او سر شمېرنه یې تر یوې ورځي زیات دوام پیدا کولالی سي.

زه په حیرانی سره د لارښود په خواکي د هغه تعمیر خواته روان وم او د دې سیمي غریبو اوسېدونکو په تعجب زما خواته کتله د یو خان انسان ژوند هغوی ته عجیبه په نظر ورتللی نور سرشمېرونکي مي هم ولیده چي د نورو ودانیو خواته ورغله او دوی زما تر لارښوني لاندي کار کوئ.

با لآخره هغه تعمیر ته ورسېدم او د سرشمېرني کار مي پیل کئ که څه هم د دغه تعمیر اوسېدونکي نسبت زما وه ودانی ته غریب وه خو بیا یې هم پورا نغدي مرستو ته اړتیا نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

درلودله ماته د دوی د خبرو څخه دا را معلومېده چې دوی نور څه نه لري يواځې او يواځې د خلګو په نغدي مرستو سره ژوند مخ ته وړي.

کله چې مې دوی ته وويل چې د دوی دوې لوڼې به په مکتب کې شاملې کړم دا يې قبوله نه کړه او دا يې غوره بلله چې د دې کار پر ځای دوی ته نغدي پيسې ورکړم زه د دې څخه پوی سوم چې دوی د دې انجونو څخه هم کار اخلي او د همدې لاري هم پيسې را جمعه کوي آن د يوې نيکې ښځې څخه پيسې غواړي کله چې مې د همسايه ګانو څخه پوښتنه وکړه هغو راته وويله کله چې دوی هر څومره پيسې راوړي نو هغه دلته ذخيره کوي. د نورو اوسېدونکو څخه مې هم مالومات وکړ پوی سوم چې دوی هېڅ پيسو ته اړتيا نه لري او اقتصادي حالت يې ښه دئ.

بل آخره راته مالومه سوه چې په دې ساختمان کې داسې څوک نسته چې مالې مرسته دې ورسره وکړم او د دې ساختمان پر هيڅ اوسېدونکي مې يقين او باور نه درلودلې په نورو ساختمانونو کې مې هم د هغوی څخه پوښتنه وکړه تر څو راته ريشتيا ووايي تر څو د هغوی سره همکاري وکم په دې ساختمانونو کې هم واقعا داسې فقير چې پيسو ته اړتيا ولري نه سو پيدا.

ما په دې خاطر چې په دې ساختمانونو کې د هغه خلګو سره چې زه يې په لټه کې وم نه سوم مخ د ناراحتئ احساس کولئ ما داسې فکر درلودلئ چې په دې ساختمانونو کې به داسې خلګ ژوند کوي چې بد او دربدره ژوند به لري اما د دوی ژوند د هغه خلګو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند سره چي د ښار په منځ کي يې زندګي کول کوم فرق نه درلودلئ يـواځي دا تـوپير وو چي دلته خلګو په چټلۍ او بدبويۍ کي ژوند کولئ او په ښار کي حد اقـل نظافـت سـاتل کېدئ.

څه ډول چي په ښار کي بېلابېلي طبقي انسانان ژوند کوې لکه ښه ژوند متوسـط ژونـد بـد ژوند بد بخته خلګ ښايسته او بدرنګه دلته هم حالت همداسي وو دوی خارجي بـدبختي نه درلوده بلکي بدبختي د دوی په داخل کي وه بدبختي په دوی کي وه او پيسې هغه څه نه وې چي د دوی د دردونو دوا دي په وسي.

خلاصه: د دوی په منځ کي خورا ډلي ډلي خلګ وو لکه کسب ګر دنيـا داره غريـب خـو دوی داسي حالت کي نه وه چي پيسو ته اړتيا ولري مګـر د کومـک نـه مخکـي د دوی د ژوند بېلابېل اړخونه مطالعه کول خورا اړين وه. زه د داسي خلګو په تلاښ کـي وم چـي د دوی سره په مرسته کولو سره د دوی اړتيا وي پوره کړم او ور سره مرسته وکړم مګر پـه دې سيمو کي کوم داسي څوک نه وه چي دوی دي کومک ته اړتيا ولري.

يواځي هغه څه چي دوی درلودله هغه دا وو چي دوی غوښته چي په خپلو معصومو کتلـو سره د يو چا څخه يو څه پيسي تر لاسه کړي او هغوی ته په عجيب انداز وګـوري او دغـه غوربت چي دوی د هغه په واسطه ځانونه ډنګر او خوار ښول نه سوه کـولای چـي د دوی و دې بدبختۍ ته د پای ټکی کېښېږدي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا صحیح ده چي هغوی د خپله ژونده ناراضه وه خو په پوره اطمنان سره ویلای سم که دوی په ښار کي کارکونکي هم وای دوی به د خپله ژونده ناراضه وای ښاریان هم د خپلي وضعي څخه ناراضه دي او د هغه څه په اړه چي دوی یې نه لري نا خوښه دي.

ما د دې دوو طبقو خلگو تر منځ په ظاهري ډول کوم توپیر و نه لیدلی د دوي او د هغه خلگو چي په ښار کي ژوند کوي څه توپیر دئ یواځي دا چي هغه خلگ چي په ښار کي ژوند کوي د دې بېنوایانو په لیدلو سره د زړه نه آه کشوي او د دوی په لیدلو د درد احساس لري او دغه بله طبقه بیا د نورو خلگو دکار څخه خپل ځان ته حاصل لاس ته راوړي.

د دوی دوو تر منځ توپیر یواځي د هیلو او هغو ته د رسیدلو په لارو چارو کي دئ زه پوهیدم او دا موضوع مي درک کولای سوه مگر ما مخکي د دې په اړه هیڅ فکر نه وو کړی او یواځي مي غوښته چي د دوی د ژوند تر خبرتیا وروسته د دوی کومک ته ور ودانگم.

یواځي یوه لار د دوی د کومک دپاره شتون درلودلئ او هغه دا وه چي د دوی د ژوند په اړه د فکر او طریقي بدلون وو او د دې دپاره تر ټولو ښه لار دا وه چي لومړی باید یوه ښه او غوره لاره پیداسي او د دوی ښه ډول پېژندنه وسي او بیا پر هغه اصولو باندي رفتار وسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما مشکل دا وو چي ما پر هغه لارو فکر کوئ چي دغه خلگ بايد له داسي حالت او د ژوند دا ډول طريقه بايد بدله کړي نه دا چي دوی په دې خاطر چي خپلي لوږني اړتياوي او غذا نه سي ترلاسه کولای بدبخته دي بلکي دوی دا ستونزه لري چي د دوی معدې خرابي دي او د اشتهاوري غذا ته ضرورت لري يعني تر هر څه د مخه بايد د دوی د معدې علاج وسي.

که څه هم زما د ډېرو هڅو سره سره بيا هم هيچا دې ته زړه نه کئ ښه چي کومک وکي آن هغه خلگ چي ما يې په کتابچه کي نومونه ياداښت کړې وه خو بيا مي هم د يو څو کسانو سره د هغه څه چي دوی اړتيا ورته درلودله کومک وکړئ.

زما خطا دا وه چي تصور مي کوئ چي په هر صورت بايد د دې کسانو سره کومک تر سره کړم زما ځان غوښتني د دغې چاري مخ ته ورل راته اسانه کړې وه غوښتل مي چي د غريبانو نومونه نوشته کړم او تر څېړنې وروسته د هغوی ضروورياتو ته رسېدگي وکړم.

دا چي د څو کسانو مشکلاتو ته به رسېدگي وکړای سم دا ماته روښانه نه وه او دا فکر مي کوئ هغه خانان چي دغه خلگ يې دغي تباهۍ ته ټېله کړې يوه ورځ به د دوی په نجات کي هم کومک او همکاري کوي په داسي حال کي چي د دوی سره تر مخامخ کېدو وروسته د دې ترحي ناکامي ورځ تر بلي ښکاره کېدله څکه دغو سوال کوونکو د کار څخه ځان وېستلی او گدايي يې يو اسانه او استراحت مند کار بللی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوک کولای سي چي د دغو موجوداتو فکر او قضاوت ته تغیر ورکړي زموږ په منځ کـي د خانانو خلګو په څیر چي فعاله او ښـه زنـدګي لـري او هـیڅ خـواري او زحمـت هـم نـه کاږي او د دې تر څنګ زموږ په ټولنه کي خانان خلګ هغه خلګو ته چي فعالـه خـواري کښه دي څه او کوم ارزښت نه ورکوي او کله چي به مي دغه فکـر ذهـن تـه راتلـئ نـو ور سره سم به مي زړه ته لوېدل چي هیڅ ځـوک او هـیڅ کـس د دې نـاروغۍ عـلاج نـه سي کولای هغوی په خپل ژوند کي کوم بد او ناخوښه څه نه لیـدل هغـوی لیـدل چـي بعضي-خلګ د دوی تحقیر او سپکاوی کوي خو هغوی د دغه تحقیر او سپکاوي دلیل باندي نه پوهیدله او دغه وجه یې نه سوه پیدا کولای اکثرو یې دا فکر کولی چي دوی ښه او نیـک کار کوي.

د دوی په منځ کي یو هلک چي سیوژه نوم یې درلودئ زما یې زیاته توجه جلب کـړه او تکل مي وکئ چي حد اقل دغه هلک د دغي مرداری څخه نجات پیدا کي او یـوه لاره د ده دنجات دپاره و لټومه او په ریشتني ډول مي زړه وربـاندي وسو.

هغه مخکي د یوه موچي سره کار کوئ مور او پلار یې نه درلودله خو کله چي مـوچي مـړ سو نو بې سره او سامانه پاته سو.

اوس غواړم چي خپله نیکي د دغه هلک سره تاسـو تـه ووایـم سیوژه مـي خپـل کـور تـه راسره بوتلئ او هلته مي په اشپزخانه کي په کار ولګولئ اما نه مي سـوه کـولای چـي دغـه هلک ته د خپلو اولادونو په څنګ کي ځای ورکړم اما دا چي مـا دی پـه خپلـه اشـپزخانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي په کار وگمارلی فکر مي کوئ چي د ده سره مي کومک د کمال حد تـه رسـولی دئ. سیوژه نژدې اته ورځي له ما سره پاته سو په دغه ټوله وخت کي ما د هغه سره تر دوه ځـلي زیاتي خبري و نه کړې.

مگر ما د اشپز څخه واورېدل چي هغه نه سي کولای چي دلتـه ارامـه زنـدگي وکـړي ښـه غذا وخري او مناسبي جامې دي واغونـدي او زمـوږ د کـوره و تښـتېدلی کلـه چـي مـي و غوښته چي هغه ووینم نو هغه له ما څخه منډه کړه او وتښتېدلی.

که د لومړی ورځي څخه ما د سیوژه ژوند ته توجه کړې وای نو زه به پوه سوی وای چـي هغه ته غلته تربیه ورکول سـوې ده. هغـه دلتـه ولیـدل چـي زمـا اولادونـه چـي لا هـم د ده همسنه دي خپله کار نـه کـوي او اشـپازي ورتـه نـوکران تیـاروي پـاکي او مهـذبي جـامې اغوندي د دوی نسونه په خوندورو خواړو ماړه دي لوښي په ډېره بې احتیاطی سره مـاتوي او هغه خوراک چي د سیوژه دپاره خورا ځانگړی وو هغه زما اولادونو پر خپـل سر هـم نـه تویوي.

هغه څه چي سیوژه زما په کور کي زده کړه هغه دا وه چـي هـیڅ کـار بایـد و نـه کـړو ښـه وخرو ښه واغوندو او ښه ارام بیده سو نه دا چي زما اولادونه یواځي د اوس د پـاره کـار نـه کوي دوی به په راتلونکي کي هم ارام ژوند کوي او زنـدگی د خونـدونو څخـه بـه خونـد اخلي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقه خبره دا ده چي زما کوښښ د داسي تلف سوو ماشومانو په حق کـي بـې مفهومـه وو ځکه ما خپله خپلو اولادونو ته په یوه مجلل ځای کي د همداسي بـې کـاره او بـې فعالیتـه زندګی تربیه ورکوله.

په دې سر شمېرنه کي د یو ډول خلګو څخه متاثره سوی وم د کوچنیانو وضعیت یې شرم راوړونکی وو هغوی خپل ماشومان د ځانونو سره تر لارو او کوڅو وړي تـر څـو د خلګـو ترحم جذب کړي.

د سیوژه تجربې ماته وښوله چي د دې خلګـو سره کومـک کـول سـخت او ناممکنـه او متناقض دئ کله چي سیوژه دلته ژوند کولی غوښته مي چي د خپلـو اولادونـو وضـعیت د نوموړي څه پټ کړم او هر ډول کوششونه چي زه یې د سـیوژه د ژونـد د ښـه کولـو دپـاره کوم بې ګټې دي.

ډېره اسانه ده چي یو څوک د ده غوندي هلک د ځان سره وساتي او نـس یـې ورتـه مـوړ کړي ښه جامې ور ته ور واغوندي او آن ښونځي تـه یـې ولېـږي امـا دوی تـه د ښـه ژونـد کولو او کار کولو توصیه کول بیا خاص زما غوندي خلګو دپاره چي خپله هم کوم کار نـه تر سره کومه ناممکنه ده.

زموږ د ژوند عکس کوم څه چي دوی ته ورښایي هغه د کار نه تر سره کـول دي د سـویژه تللو په ما کي د ناراحاتي حس نه را ولاړوئ بـل آخـره هغـه نقشـه چـي د بینوایـانو سره د مرستي دپاره مي ترحه کړې وه تر سره کړه او په دې وخت کي بعضي خلګـو ماتـه د دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره د کومک دپاره ویلي وه د یوې میاشتي په جریان کي مي تر سلو پوري داسي فقیران یاداښت کړې وه چي کېدای سي زه ور سره مر سته وکړم یو څو نومونه مي واخستل او پاتي مي بې جوابه پرېښول ځکه چي د دوی سره مرستي هیڅ امکان نه درلودلئ.

بل آخره ما ونه سوه کولای چي د دې ډلې دومره ډېري غوښتني دي پوره کړم د دې تر څنګ هغه خلګ چي زما سره یې د کومک تېړ وهلی وو او آن داسي خلګ وو چي د کومک اندازه یې هم مالومه کړې وه هیڅ داسي څوک نه سو پیدا چي آن یو روبل کومک دي هم وکړي.

د هغه لس زرو روبلو پر ځای چي خانانو راسره د دې دپاره چي دا بدبختي د منځه یوسم یواځي هغه کارمندان چي زما ترلاس لاندي یې کار کوئ د هغه پیسو څخه چي دلته دوی ته ورکول کېدي یواځي د لس روبله کومک وکړئ مجبور وم په همدې لسو روبلو چي زما کارکونکو کومک کړی وو او شل روبله چي د ښارجوړوني د خوا څخه د سرشمېرني د دفتر سره سوی وو بسنه وکړم او دغه دېرش روبله زما سره وه او نه پوهېدم چي دغه شل روبله څه ډول تقسیم کړم. بل آخره د سرشمېرني کار خلاص سوی وو،

یوه ورځ د دې تر مخه چي کار خلاص کړم د هغه شلو روبلو سره چي زما په جیب کي وو د سوالګیرو کورنیو کمپ ته ولاړم یو مریض مي پیدا کئ چي پنځه روبلو ته یې اړتیا وه ور مي کړه ښه نو په پاته پیسو څه وکړم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي ما هغه مریض ته پیسې ورکولې نو زما پر شاوخوا باندي خورا ډېر سوالګر را جمعه سوه او هر یوه د پیسو غوښتنه درلودله دا چي مایې په اړه مالومات نه لرله نو له منځه یې همداسي راووتلم او د کور پر خوا ولاړم.

پر لار مي یو سپینږېری ولیدئ چي د مسو او اوسپني ټوټې یې راټولولې او د نل سره یې په ښه اواز سره سندره ویله، ده ته ور نژدې سوم او خبري مي ور سره شروع کړې تر څو مالومه کړم چي پیسو ته اړتیا لري که نه؟

یواځې یې ژوند کوئ، او د اشغالو د منځه د ارزښتمندو شیانو په ټولولو یې خپل ژوند مخ ته وړئ . دومره پیسې یې پیدا کولای سوې چي یواځې یې د خوراک او څښاک بس وي د هغه څخه مي د هغو خلګو په اړه وپښتل چي څوک پیسو ته اړتیا لري هغه راته غوصه سو او ویې وویله چي هیڅ اړ سړی نه پېژني اته روپۍ مي ده ته ورکړې هغه یې په خوشحالۍ واخستې او د ساقي خانې پر طرف ولاړئ.

زه هم د کور پر خوا ولاړم او د کور د صاحب په مرسته چي یو شریفه سړی وو یو څو مستحق کسان مي پیدا کړه او پاته پیسې مي د هغوی تر منځ وویشلې په دې ترتیب زما د کومک او همکارئ سلسله پای ته ورسېده او دې نتیجې ته ورسېدم او دا فکر مي وکئ چي خپل ژوند ته په همدې کلي کي ادامه ورکړم.

زما د نیکئ او ښېګڼي حس لکه د دیګ توښ هوا ته وختئ او د تل دپاره ورک سو خو هغه تاثرات چي ما تر لاسه کړه نه دا چي زما په روح کي د تل دپاره پاته سوه بلکي په زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي مي د هغوی سره د کومک احساس وو خو په دې عقیده رسېدلی وم چي زه د هغوی دپاره هیڅ هم نه سم کولای او کله کله به دا فکر رالوېدئ چي هغه لږ کار چي ما د دوی دپاره وکئ هغه د دوی دپاره کافي وو او نور څه ته اړتیا نسته همدا لامل وو چي په ما کي د دوی سره د میني یو ډول احساس کرل سوی وو ما هیڅ کله د خپل ژوند او د دوی د ژوند تر منځ نا برابري نه حس کوله او هیڅ اذیت مي نه لیدلی.

کله چي ښار ته د تداوئ کولو دپاره ولاړم غوښته مي چي د معالجې په برخه کي خیریه کار تر سره کړم امید مي درلودلئ چي زما وضعیت د نورو سره همدا شان وي مگر په ښآر کي د خورا زیات او حقیقي فقر سره مخ سوم آن دا چي نه پوهېدم د یو خیر غوښتونکي سره څه ډول رفتار وکړم.

و مي غوښته چي یوه مقاله د خپلو سترگو لیدلو حالتو او د خپل کار د پرېښولو په اړه ولیکم او د لومړئ مقالې چي نشر کړې مي وه اصول او قاعدې بیا تاکید او تکرار کړم او ومي غوښته چي په ښارونو کي د فقر د زیاتوالي پر عواملو وړغېږم او ووایم چي څه لامل سوه چي فقر په ښارونو کي اوج ته رسېدلی او څه ډول کولای سو له دې مکروبه انسانان وژغورو.

ولي هر څو چي مي هڅه وکړه و قلم ته مي گوتي نه ورتلې. اصلا نه پوهېدم چي کوم تاثیر لري که یا ما د خپلي لومړنۍ مقالې عکس العمل لیدلی او تیجه یې ما په لاس کي درلودله ما په دې حالت کي داسي حس درلودلئ لکه یو څوک چي خپله ډوبېږي او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورو سره د کومک هڅه کوي او دا راته ثابته وه چي پر سسته مځه مي تکیه لګولې ده فکر مي کولای چي ولي د دوی سره مرسته نه سم کولای په دې وخت کي مي دا دلیل را پیدا کئ چي زما کوښښ د دوو وجهو څخه ناکامه سو اول دا چي د ښآر غریبان خورا ډېر دي او دویم دا چي د کلو د مسکنانو سره کلي اختلاف لري.

وروسته مي د ځانه وپوښتله په ښار کي د فقیرانو د را یو ځای کېدو علت څه دئ خپله مي ځان ته جواب ورکئ چي هغه کسان چي په کلو کي د روان معاش د پیدا کولو څخه عاجزه سي نوښار ته راځي او د خانانو پر شاوخوا جمعه کېږي او د دوی شمېر هم ورځ تر بلي زیاتېږي اصلا دوی د روزۍ د پیدا کولو دپاره ښآر ته تللي او ځي نه د بل څه دپاره.

په ښار کي د روزي پیدا کولو څخه منظور څه دئ کله چي دغه جمله ښه په غور سره فکر ته واچوئ نو دا جمله یو ډول شوخي ته ورته ده ځکه یو څوک څه ډول د کلي څخه چي هلته د غنمو او نورو ضروریاتو کروندې دي هلته کارونه دي بیا هم دوی د روزي د پیداکولو دپاره ښار ته مخه کوي او په کلو کي باوجود د دې چي کارونه ډېر هم دي روزي نه سي پیدا کولای.

ما د دې پوښتني دپاره د نورو خلګو څخه هم پوښتنه وکړه دغو خلګو داسي جواب راکئ چي دغه خلګ یواځي د روزي د پیدا کولو دپاره مسکو ته راځي څنګه چي زه هم خپله دې نتیجې ته رسېدلی وم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مسکو کي نه څوک څه شی کري او نه د کوم شي نه کومه ګټه لاس ته راوړي خو بیا يې هم خلګ په اسانۍ او هوساينه کي ژوند کوي او تل پيسې د خپلي اسانۍ او هوسايني دپاره مصرفوي او يو څه برخه يې و دې کثيف او چټل مخلوق ته هم رسېږي.

کله چي مي د يو ډلي پوهانو سره دا موضوع شريکه کړه نو هغوی راته وويل که څه هم يوه برخه د دوی د کار دپاره مسکو ته راځي خو بيا هم يوه برخه يې د همدې کسب دپاره ښآرونو ته مخه کوي ځکه چي د ښآر ښايستونه دوی په ناآګاهانه ډول خپل ځان ته راکشوي او دغه ښکلاګاني د دې سبب ګرځي چي د کلو خلګ دي ښارونو ته ځان داخل کړې، اصلي لامل يې دا دئ چي هغه ثروت چي د کلو د زحمت کښو خلګو چي همدوی يې توليد کونکي دي د همدوی حق دئ او د ښارونو لټانو ته يې انتقالول د دغي بدبختۍ اصلي لامل دئ.

ما دا تحقيق وکئ چي په ټوله روسيه کي د سوالګرو همدا حالت دئ کوم چي په مسکو کي تر سترګو کېږي ځکه هغه ثروت چي په کلي کي را منځ ته کېږي د تجارانو هنرمندانو کسب کارانو په لاس له کلي ښار ته انتقالېږي او دغه ډله بايد د دې دارايۍ د انتقال دپاره بايد په ښار کي ژوند وکي.

يوه بله ډله هم موجود وه چي د دې خانانو دپاره يې سخت کارونه تر سره کوله دوی د کلو څخه د دې دپاره راځي چي د ښارونو د مالدارو خلګو د حمامونو او اشپزخانو کارونه تر سره کړي زموږ مفت خواره خانانو دپاره خورا موهمه وه چي ښار کي ښه ژوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکو ښه جامې واغوندو ښه آسونه ولرو او یو مجلل ژوند تېر کو او هغه غریبان چي باید خانان وای زموږ و پاتي شونو ته یې سترګي دي د هغوی دپاره دا طبعي نه ده چي باید په همدې کفایت وکړي او په همدې سره خوشحاله سي.

دغو محرومو انسانانو یواځي په دې خاطر خپل شعور د لاسه نه دئ ورکړی چي دوی غریبان دي بلکي د دوی په منځ کي د خورا لوړ استعداد او فکر خاوندان هم سته چي آن تر ما هم لوړ درک او تفکر لري، که موږ فکر کوو چي غریبان زموږ د مجلل ژوند په اړه بې توجه دي نو اشتباه کوو د دوی دپاره دا عادلانه نه ده چي یوه ډله دي په ښه او مجلل ډول ژوند کولو ته دوام ورکړي او یوه ډله دي بیا سخت کار وکړي او زیات وخت دي آن ښه خوراک هم تر لاسه نه کړي او وږي دي بیده سي مګر په لومړي سر کي د دغې بې عدالتۍ څخه غمجن او قهرجن کېږي مګر وروسته ورو ورو په دې پوهېږي چي دغه لویه فاصله زموږ او د دوی تر منځ یو طبعي او قانوني ده او بل آخره فکر کوي چي د کار کولو څخه لاس پر سر سي او په دغه مرض اخته سي.

بعضي د دوی خپل هدف ته ورسېږي بعضي ورته نږدې سي او بعضي-بیا هدف ته تر رسېدو وړاندي له پښو و غورزېږي او بیا ورو ورو بعضي-یې غلا بعضي-یې سوال او بعضي یې په نورو غیر قانوني لارو باندي لاس پوري کوي.

دا بسنه کوي چي خپل شاوخوا ته وګورو او فکر وکړو نو پوی به سو چي دغه خلګ زموږ څخه په تقلید کولو باندي یو داسي حالت ته رسېدلي دي او د فقر په شله کي یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند ته دوام ورکړی دئ ما چي څونه د دې فقیرانو او سوالګرو خلګو په اړه څېړنه تر سره کړه نو پوی سوم چي اصلي لامل د دې خلګو د بختی دا دئ چي موږ خانان د کلو څخه د ثروت او مالداری په لوټلو او ښار ته یې په انتقال سره دغه خلګ دغي بدبختی ته رابولو.

اصلا زه د دې لاري څخه دغي نتیجې ته ورسېدم اول دوی د همدې خانانو سره کرکه پیدا کوي او د دوی سره په کار کولو کي خپل همت د لاسه ورکوي او تل باید د خانانو د رضا کولو کوښښ وکړې تر څو یوه ګوله ډوډۍ چي دوی یې دلته پیدا کوې له لاسه ور نه کړي.

زما د کومک د ترحي د ناکامی یو لامل هم د دوی نه صمیمیت او نه یووالی وو چي ماته یې د یو انسان نه بلکي د یو سامان په سترګو کتله او دغه ټکي زما او د دوی نږدې کېدل مشکل کړې وه اصلا دا زما د لیاقت د نه شتون نتیجه نه وه بلکي دا د دوی نه صمیمیت وو چي زه یې د مخکي تګ څه راګرځول.

 څه ډول به د هغه خلګو سره چي خپل د ژوند حقیقت او واقعیت یې له نورو انسانانو څخه پوټولی ور سره کومک او مرسته وسي. خبره داسي حالت ته رسېدلې وه چي آن کله کله به یې ښکنځل او نوري بدي خبري کولې.

یوه ورځ مي د یوه سپین ږېري سړي سره چي سایټي ایف یې نوم و او زما د خور کور ته یې رفت آمد درلودلئ دغه موضوع واضح کړه کله چي مي د سایټي اف سره ملاقات

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکئ لا د خپلو باطلو فکرونو په تل کي وو خور مي زما د نقشې او ترحي په فکر کي وه د تل په څېر مي د هغې نقشې او ترحي تشریح کوله او هغه نتیجه چي تـرې لاس تـه راوړل کېده په شدت سره دفاع کوله.

ما وویله هغه یتیمان او بوډان ګان چي غریبان دي باید ور سره مرسته وسي او هغه دهقانان چي د دوی د لاسونو څخه د دوی شتمني لوټ سوې ده باید بېرته و خپـل کلـو او خـپلي شتمنۍ ته واستول سي او موږ باید د فساد د لمنځه وړلو دپاره باید یـوه لاره جـوړه کـړو او که په دې طرحه کي کامیابه سو کېدای سي بیا کوم انسان بدبخته پیدا نه سي.

زما خور زما خبري په خورا مینه سره اورېدلې او د خبرو په وخـت کـي مـي زیـات وخـت سایتې ایف ته کتله او څه ډول چي مي د هغه د تجربې او علـم پـه اړه اورېـدلې وه نـو مـا غوښتله چي هغه دي زما خبري تایید کړي خاصتا مي دقت کولی چي نوموړی زما خبري ښه و فهموي دی هم د نورو میلمنو په څیر چي په کور کي په ارامه ناست وه بې حرکته او ساکت وو.

ما دا ذهنیت واخستئ چي زما خـبرو تـه کـوم ارزښـت نـه ورکـوي او د خپلـو افکـارو پـه دریاب کي لاهو دئ زه چي د خپلو خبرو څخه ستړی سوی وم د هغـه څـه مـي د هغـه د نظر او فکر پوښتنه وکړه و یې ویل څه چي تا وویله بې مانا او عبـث دي ومـي ویـل ولي؟ ځکه چي د دې څخه کومه ګټه لاس ته نه نه راځي د اعتراض په ډول مي ورته وویله څـه ډول پایده نه لري ایا پایده نه لري چي یو وړی کس دي موړ کړم. ویې ویل یا یا تـه وړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مړوي بلکي ته شاوخوا ګرځي او که کوم چا شـل پولـو پيسـو تـه اړتيـا درلودلـه ور سره مرسته کوي ايا دا فکر کوي چي په دې پيسو دي واقعا د ده سره مرسته وکړه، يا يا تـه بايـد په دې پوه سي کوم څه چي هغوی ورته اړتيا لري چي مرسـته ور سره وکـړې هغـه مـانوي مرسته او کومک دئ نه مادي کومک په هغه صورت کي چي ته دوی تـه پيسـې ورکـوې په ډېر لږ وخت کي دغه پيسې د هغوی څخه مصرفيږي.

يا ښاغلی سايتي اف زه لومړی د دوی ژوند مطالعه کوم او وروسته غـواړم يـا ورتـه د کـار زمينه برابره کړم يا کومه مرسته چي مو پـه وسـه وي ور سره وکـړم، دا ډول نـه سـې کـولای چي د چا همکاري وکړې نو بيا څه بايد وکړو پرېږدو چي د لـوږي څخـه هـلاک او مـړه سي، ولي مړه کېږي د دوی عايد ډېر زيات دئ ما چي څه د مسکو د غريبانو پـه اړه درتـه وويله تا لکچي غور نه وو پرکړی د دوی تعـداد خـورا زيـات دئ يـواځي پـه مسـکو کـي شاوخوا شل زره وږي کسان وجود لري په نورو ښارونو کي يې هم شمېر خورا زيـات دئ و يې خندل او ويې ويل شل زره په مسکو کي نو ښه ستا په فکـر پـه ټولـه روسيه کـي بـه څومره غريبان شتون لري يو ميليون به سي څومره.

زه يواځي د مسکو د غريبانو په اړه بحث کومه دا او د ټولي روسيې غريبان څه اړيکـه سره لري. ډېر نژدې اړيکه لري که چرته کار کـوې نـو بايـد د ټولـو پـه اړه فکـر وکـړې او بايـد ووايې چي هر خان يو غريب خپل کور ته راولي او د هغه څخه سـاتنه وکـړې کـه د دوی شمېر دوه برابره هم سي دومره خانان هم سـته چـي دوی ټـول ور سره ځـای سي ټـول يـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای یو د بل سره په شریکه ژوند وکړي یو د بل سره خبري وکړي دا خبري ټوله بې مانا دي او کومه داسي خبره مي نه ده تر سترګو سوې چي هغه دي زما دپاره موثره تمامه سي.

په دغو ورځو کي چي څومره به و غریبانو ته نژدې کېدلمه نو د سایټي اف د خبرو ارزښت راته ښه مالومېدئ کوم انسان چي حساس وي د دومره ډېرو غریبانو په منځ کي به پنځه ډوله غذا په خوند خوند وخري؟

نو بله چاره نه چي همدا ثروتمندان باید خپل خواړه د غریبانو څخه په پټه پټه وخري او ځان د دوی د سترګو څخه پنا کړي دا هغه یواځینی کار وو چي موږ خانانو به تر سره کولی کله مي چي د خپلي کورنۍ د غړو د ژوند په اړه فکر کولی نو دا احساس مي کولی چي و غریبانو ته نژدېکت کوم مشکل کار نه دئ.

موږ خپل ټول عمر داسي ترتیب کړی چي همیشه فاصله وجود ولري او موتوجه سوم کوم څه چي زه په خپل ذهن کي د خواخوږۍ او رفاقت د غریبانو سره لرم هغه کوم ریشتنې خبره نه ده زه په خوراک څښاک جامو او آن تعلیم کي یواځي د یوه روش څخه کار اخلو او هغه دا چي زموږ او د خورانو تر منځ باید توپیر وسي او توپیر موجود وي.

کله چي ور سره اشنا سوم نو د دوی سره په کومک کولو زما په ذهن کي خورا تزلزل را منځ ته سوی وو او هغه مي ورځ تر بلي ناراحته او نا ارامه پیدا کولی ځکه هغه برخه پیسې چي دوی لاس ته راوړلې په هغه به ناراضه وه او که مي ډېري پیسې ورکولې هم نو بیا به

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم ناراضه مالومېده او د دې خلګو د ژوند ټوله برخه نا رضیاتی نېولې وه آن ډېر وخت به یې د تنفر په ډول موږ ته کتله.

یوه ورځ یوه سوالګر چې ما ورته لس روبله ورکړه بېله مننې را څخه روان سولو او داسې را څخه روان سو لکه ما چې ور ته رد، بد او ښکنځل کړي وي، ما په دې وخت کې خپل ځان ملامت او نا راحته احساس کئ هغه د وجدان ارام چې به ما د کوم غریب سره تر کومک کولو وروسته احساسولی هغه احساس مې و نه کئ مګر زما خپل حالت نه وو اختیار کې او هغه احساس چې ما د غریبانو په اړه ذهن کې درلودلئ وژلی یې.

ما غوښته چې د دوی ژوند زموږ د ژوند غوندي عادي او ارامه وي او ما دا احساس درلودلئ چې د ښېګنې خوند به تر دې وروسته حس کړم او کله چې به مې د هر غریب سره څومره ډېره مرسته کوله هغه به هغه پیسې ډېري ژر مصرفولي بېرته به خپل ژوند او سوال ته راګرځېدلی.

څو ځلي مې دا تجربه تر سره کړه خو د معمول په څېر هغه به هغه پیسې برباد کړې او بېرته به خپل ژوند ته راوګرځېدئ ما نه سوه کولای چې داسې خلګ له خپلي شاوخوا څخه وشړم او مجبور سوم څه چې مې درلودله هغه به مې ورته بخښله خو آخر دا پوښتنه راسره پیدا سوه مګر تر کومه؟ څومره؟ او تر کومه ځایه؟

زه په دې پوه سوم چې زما د کار مقصد د لومړی ورځې څخه غریب دوستي نه وه بلکې د ځان ښونه وه او که زما مقصد دا وای نو ما به تر څه کومک وروسته د څه ارامی

(c) ketabton.com: The Digital Library

احساس کولی مگر زه اشتباه وم د هغوی فقر داسي لوړې وه چي نه ختمېده بلکي فقر به نه ورته وایو بلکي د هغوی بې باکي د هغوی فرهنګي لوړې د هغوی حرص.

په لومړي کي مي اورېدلې وه چي خلګو زما په اړه داسي ویله چي دا کس خپلي پیسې پر ډېران غورځوي او کوم داسي ګټوره نتیجه هم په لاس کي نه لري او دوی دا فکر کوئ چي دا سړی د خورا زیاتي سرمایې لرونکی دئ، مگر داسي نه وه زما سرمایه څه زما د کار او څه زما د کتابونو د پلورلو څخه لاس ته راتله او دغه پیسې مي پر همدې لاري مصرفولې او ما دا ښېګڼه او نیکي بلله مگر نیکي او ښېګڼه اساسې او اصولي کار غواړي خو ما دا اصول نه پېژندله.

بلاخره مي د ځان څخه و پښتل څه بايد وسي زه د خپلي بې عقلی او خپلي ناپوهی اخري حد ته رسېدلی وم او په دې مي اعتراف کړی وو او په همدې خاطر مي ډېر رنځ او تکلیف ذهني شکنجه لیدله مگر په راتلونکي کي مي د داسي اشتباه تکرار ته باید زړه نه وای ښه کړی او خپلي اشتباه ته متوجه سوی ومه.

آن تر دې حده چي د نورو غریبانو په غم کي دومره ورک سوی وم چي ځان مي خپله غریب او خوار کړی وو مگر حقیقت دا دئ چي زه غواړم چي ټول خلګ له لوړي او غریبی څخه لري ژوند وکړې او هیڅ څوک هم د دې مرضه و نه کړېږي او ټوله انسانان وکولی سي په طبعي ډول ښکلی ژوند پر مخ یوسي دا زما یوه هیله ده مگر د نا برابری ظلم او دنیادارانو او تجارانو په واسطه د غریبانو څخه د دوی د ژوند لومړنی اړتیا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخستبل کېږي يو بل لامل يې زموږ غونـدي بـې کـاره او ټمبـل خانـان دي چـي د نـورو د زحمت او خوارئ او په خولو لاس ته راغلي لومړنيو ضروررياتو څخه استفاده کوو.

هر څو که په دې اړه فکر کوو خو دا خبره ښکاره ده چي موږ کوم کـار تـر سره کـوو کـم دئ او کومه ګټه چي لاس ته راوړو زموږ تر خوارئ ډېره ده موږ وينو چي زياتره کـاريګر مجبوره دي تر څو ډېر او سخت کارونـه يـواځي د دې دپـاره تـر سره کـي تـر څـو خـپلي لومړنئ اړتيا وي لاس ته راوړي له بله اړخه وينو هغه کسان چي دولت مند دي يـا غـواړي چي دولت مند سي د غريبانو د زحمته څخه خـورا زيـات عايـد لاس تـه راوړي او خپـل ژوند په خورا رنګين ډول مخ ته وړي.

په نتيجه کي ورځ په ورځ غريبانو ته ژوند سخت او د کړاونو څخه ډکېږي او زموږ خانـانو ژوند د اوسنيو ټکنالوجيو او علمي چلونو او دوکو په زور چـي زده کـړي مـو دي ورځ تـر بلي لوړ طرف ته ځي.

نو په داسي حال کي څه بايد و سي ځکه موږ خانـان ورځ تـر بـلي خانـان کېږو او داسي حال ته رسېږو چي په خوانيو وختونو کي داسي ژونـد يـواځي خلګـو پـه خپـل خـوب او خيال کي ليدلی سو قيصه تر داسي حاله رسېدلې ده چي يوه ډله زمـوږ خانـانو خـو داسي حال ته رسېدلي دي چي خپل ځان او اولادونه يې د کار د قيده او تکليفـه خـلاص کـړې خو بيا هم د غريبانو د خولو په زور سره ورځ تر بلي يې سرمايه زياتېږي او دغه سرمايه يې اولادونو ته په ميراث پاتېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نورو خلګو په ذهن کې د داسي خلګو ژوند یواځې د هغوی هیلي او غوښتني او خیالات کېدلای سي دغه وضعیت په خپله مور خانانو ایجاد کړی دئ او بیا وروسته ښارونو ته ځو چي هلته هیڅ شی نه را منځ ته کېږي او یواځې مصرفېږي هغه کار کونکي چي زمور سره په کار کولو زمور په مرض اخته سوې په مور پسې ښارونو ته راځي وروسته دوی په چلبازۍ شروع کوي او د دې دوو لارو څخه حتما یوه لار نه یوه لاره ځان ته انتخابوي یا ځان ته داسي کار پیدا کوي چي کم کار وکي او ډېر عاید لاس ته راوړي او یا هم خپله ټوله دارایي بایلي او بیا د سوالګرو د بېوزلي او وږي ټولنې او ټولی سره یو ځای کېږي.

هو مور د داسي طبقې خلګ یو چي د غریبانو د لاسونو څخه د هغوی شتمني لوټوو او بیا د هغې په واسطه سره بېرته همدې طبقې ته دوکه ورکوو واقعا که مور ریشتیا هم غواړو چي د غریبانو سره کومک وکړو نه باید د هغوی هستي او شتمني لوټ کړو خو مور داسي زیاتي حیلې جوړوو چي مور باید داسي زندګي وکړو چي زمور دپاره سلګونه او زرګونه غریبان او بېنوایان کار وکړي او مور شتمن او دونیاداره کړي.

زه د هغه سړي په شان یم چي د یو پر شا ناست یم او کشوم یې غواړم چي د هغه ژوند سم کړم او هغه ته د ژوند کولو امکانات برابر کړم بلکي که زه ریشتیا هم غواړم چي د دوی سره کومک وکړم نو باید زه خپله د دوی د فقر او بېوزلی لامل و نه اوسم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ یواځي د دې دپاره چي خد ارضايې وکړو او ځان خلګو ته ښه او غوره ثابت کړو نو سل یا هم کم او زیات روبله د یو غریب سره کومک کوو او هغوی نور هم د همدې فساد په مرداره کنده کي ډوبوو.

موږ څوک یو او زه څوک یم چي د نورو په اړه بحث کوم موږ ټوله شپه په خرمستۍ تېروو خوشحالي کوو او له ځانه ناخبره بېدېږو سحر باید یوه ډله راسي چي زموږ نامنظم کړي ځایونه را منظم کړي او موږ د خوبه راکښېنوي او آن موږ د هغوی خواته د انسانیت په سترګه هم نه ګورو څوک چي سحر وختي راپاڅېږي او تر ناوخته د شپې کار کوي او هغه هم د یو کم قیمت او مزدورۍ په مقابل کي، هغوی باید پر یوه کلکه تخته ویده سي تر سو بیا سحر وختي راپاسي څوک خیاطي څوک تبر په لاس لرګو پسې ـ ځي او څوک نور سخت کارونه تر سره کوي.

دغه خلګ په کسب ژوند انسانیت او رحم دیلې کي تر موږ خانانو خورا زیاته برتري لري او تر موږ خانانو زرځلي زحمت کښه او درانه انسانان دي که دوی کار او مزدورۍ او خوارۍ ته وکتل سي نو زرځلي زموږ خانانو پر کارونو باندي ښېګڼي لري نو تاسو فکر وکړئ موږ اوس غواړو له داسي غوره خلګو سره کومک وکړو چي اصلا موږ د هغوی کومک مستحق یو.

موږ یواځي خوراک کوو بېدېږو بېرته بیا خوراک کوو او بېرته بېدېږو موږ اصلا له دېنه پرته نور هېڅ کار نه کوو او زموږ د داسي ژوند دپاره باید اشپز ختګار خیاط صفاکار او

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي نور بايد کار وکړي او موږ ورته وېده سو دا خلګ د دې دپاره زحمت او کار کوي تر څو زه ارام وکم خوب وکم تفريح وکم بېله دې چي موږ د هغه کسب او خوارۍ تـه احترام او درناوی ولرو او بلآخره موږ بې چاره ګان چي د دوی د خواريو د برکتـه ارام او هوسا ژوند او او د دوی د خواريو نتيجه خورو چيښو، غواړو کومک ور سره وکړو زه دې ته حيران يم چي دا ډول خام فکر څه رنګه زما په ذهن کي ځای پر ځای سوی وو.

څه ډول ما دا فکر کوئ چي د هغو لږو پيسو په خيراتولو چي هغه هم تر ډېره زما د خپل لاس خواري نه ده د افرين شاباسي وړ و اوسم موږ هيڅ کله چاته بېله کومي پايلي څه نـه ورکوو، يا غواړو مشهور يا غواړو خلګ مو ستاينه وکړي. تـر څو مراسم ورتـه ونيسو او ټول خلګ ما ووينې.

د دغو ټولو کومکونو نتيجه دوه جنايته زما ځان ښونه او د فقير نور هم په فقر او غربت کي دننه کېده دي دا چي موږ وايو چي غريبان ولي زياتېږي د دې سبب دا دئ چي موږ د دوی پر حقوقو يا په نا اګاهانه توګه خېټه اچولې ده او يا هم د دوی د حقوقو د خوړلو دپاره دروغجني بهانې لټوو.

نو دې پوښتنو ته بايد دوه جوابه ورکړل سي چي دا هر څه بدل کړو يا دا چي دا پدېده صحيح ده او بايد ژوند همداسي روان و اوسي څکه موږ چي کله هم د همدې خلګو سره مخکېږو زيات عمر د مياشتي په پای کي چي هغه وخت هم آن نه غواړو چي د هغوی قواره ووينو او کله چي د هغوی مياشتنی عايد ورکوو نو مغرورانه يې ورکوو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان تر هغوی ښه احساسوو دا عجیبه نه ده نو بیا ولي لیونیان ملامت بولو موږ فکر کوو چي زموږ پیسې زموږ د کار حاصل دي خو که فکر وکو کوم کار؟ موږ څه کړي؟ چي دومره پیسې تر لاسه کوو با وجود د دې چي دا زموږ د کار پیسې نه دي بلکي د کارگر د لاس او خوارۍ پیسې دي.

ډېر وخت کېږي چي په امریکا او روسیه کي خورا ښه قوانین لیکل سوې خو پر کاغذ باندي په نتیجه کي خانان ورځ تر بلي خانان کېږي او غریبان ورځ تر بلي زیات او خوارېږي اصلا دا یو اخلاقي فساد دئ چي خانان یې کوي چي دوی د حیواناتو مرتبې ته کښته کوي او دا یو داسي حالت دئ چي د انتسان ټول انساني حواس وژني او د خواخوږۍ فکر یې د مزغو څخه باسي.

یوه ورځ چي د خپل زوی اطاق ته ننوتم هلته کار کونکي د هغه دپاره اور بلولی او دی لا ویده وو با وجود د دې چي ده ته یې سهارنۍ جوړه کړې وه او ده ته یې څو ځلي ږغ هم کړی وو مگر دی نه وو کښېنستلی فکر مي وکړئ داسي یو کارکونکی چي سهار وختي پاسېدلی وي او خواري کاږي د داسي ټمبل او لټ دپاره باید هیڅ هم و نه کړې خو بیا مي فکر وکئ نو دوی به څه کوې پرې مي ښولی خو موږ ټول باید دا فکر وکو چي څوک غوره دي او چاته باید د احترام په سترگه وگورو.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library